

Naar vi ovenfor har udtalt, at vore Nabolandes Toldlovgivning paa Fodtøjspositionerne har taget saadanne Hensyn, skal vi tillade os at anføre følgende Eksempler:

Tyskland har i sin autonome Toldtarif:

Told for Fodtøj, der vejer mere end 1,200 Gram Parret	85 Pfennig pr. Kilo,
— " — " — mellem 600 og 1,200 Gram Parret..	120 — —
— " — " — under 600 Gram Parret	180 — —

Sverige har:

Told for Fodtøj af Saffian, Karduan, farvede, pressede eller lakerede Skind	6 Kr. pr. Kilo,
— for Fodtøj af andre Lædersorter	2 — —

Norge har:

Told for Fodtøj af lakeret, chagrineret, bronceret, aluneret, ferniseret eller farvet Skind i eller uden Forbindelse med andre Slags Skind	6 Kr. „ Ø. pr. Kilo,
— for Fodtøj af Skind eller Læder (undtagen Fædtlæder) anderledes behandlet	2 — 50 — —
— for Søstøvler og andet Skotøj af Fædtlæder	1 — 50 — —

Vi haabe, at man i Henhold til ovenstaaende Betragtninger vil underkaste Forslaget om Fodtøjstolden fornyet Overvejelse, og at man:

- 1) vil redigere Teksten saaledes, at det tydeligt fastslaas, at Fodtøj med Lædersaal, men med Overdele af Lærred, Bomuld eller andet Stof er Læderfodtøj,
- 2) vil lade Fodtøj udgaa i Løbe-Nr. 96 Anmærkning 1 d.,
- 3) kun vil blive staaende ved den foreslaaede Told af 1 Kr. 30 Ø. pr. Kilo for det grovere Fodtøj, medens Tolden for det finere Fodtøj sættes noget højere, hvad enten man nu kommer til det Resultat, at Grænsen for de forskellige Klasser bør rette sig efter Materialets Beskaffenhed som i Sverige og Norge eller efter Vægten af Fodtøjet pr. Par som i Tyskland.

Til Belysning af den danske Skotøjsindustri's Betydning skulle vi oplyse, at der i Dag alene i Fabrikkerne beskæftiges ca. 2,500 mandlige og kvindelige Arbejdere, hvortil komme Haandskomageriets Arbejdere.

I øvrigt staa vi selvfølgelig med Glæde til Tjeneste med detaillerede Oplysninger.

Vi skulle til Slutning tillade os at fremhæve en for vor — og muligvis for andre Industrier — ret mærkelig og ikke helt betydningsløs Raavaretold. Vi benytte nemlig en Del Artikler, f. Eks. Celluloid-Ringe og -Hægter, forskellige Slags Spænder, Dele af Pap (Gelænkstykker, Kapper, Taakapper), osv. osv., hvilke Artikler saavel ifølge den gældende Toldlov som ifølge det ny Lovforslag ere tariferede som Galanterivarer eller Paparbejde. Saadanne Dele til en Fabrikation, der vel at mærke ikke kunne sælges for sig gennem Detailhandlere, men kun kunne bruges af Haandværkeren eller Industrien, kunde formodentlig uden alt for store Tekst-Vanskeligheder holdes ude fra Positionen Galanterivarer, da det jo ganske sikkert ikke har været Meningen, at Tolden for saadanne Varer skulde forhøjes, naar Tolden paa Raavarer i øvrigt nedsættes.

I Forbindelse hermed kunne vi ikke undlade at nævne, at Silketraad for os ikke er nogen Luksusartikel, men en absolut Nødvendighedsartikel, thi Silke er den eneste Traad, der har saa megen Elasticitet, at Overdele til Fodtøj kunne syes dermed. Den foreslaaede Toldforhøjelse paa Silke vil derfor ramme os føleligt, men en Hensyntagen til os paa dette Punkt vil formodentlig volde for store Vanskeligheder.

København i December 1906.